

Podmínkou je, že se musí jednat o zařízení té příspěvkové organizace, z které je příspěvek poskytován. Spadá sem i příspěvek na provoz autobusu, pokud je využíván pro potřeby zařízení sloužícího kulturnímu a sociálnímu rozvoji zaměstnanců.

Určitým problémem může být otázka, co všechno lze považovat za náklady na provoz, na které může být příspěvek poskytnut.

Příklad

Příspěvková organizace provozuje rekreační zařízení, které pro svou rekreaci využívají také zaměstnanci. V průběhu provozu se objevila potřeba opravy střechy, v souladu s pravidly hospodaření FKSP bylo dohodnuto, že z fondu bude poskytnut příspěvek na tuto opravu ve výši 10 000 Kč. Tento případ plně odpovídá možnosti poskytnutí tohoto příspěvku.

Pokud bychom ale případ modifikovali tak, že toto rekreační zařízení k rekreaci zaměstnanců neslouží, ale je využíváno např. pouze v rámci doplňkové činnosti širokou veřejností, tento příspěvek by nebylo možné poskytnout.

Důležité je, že vyhláška o FKSP jasně stanoví, že **pokud jsou zařízení sloužící kulturnímu a sociálnímu rozvoji zaměstnanců využívána i pro jiné účely, je nutno poměrnou část nákladů uhradit z provozních nákladů** ze zdrojů stanovených pro tuto činnost právními předpisy. Domníváme se ale, že toto omezení je nutné vnímat jako maximální, protože zpravidla zdroje FKSP nepostačí na kompletní úhradu nákladů souvisejících s kulturním a sociálním rozvojem zaměstnanců. Rozdíl tam bude doplacen z jiných zdrojů, např. z úhrad od zaměstnanců nebo z jiných zdrojů příspěvkové organizace, pokud to právní předpisy umožňují. Situace, že by bylo z FKSP hrazeno více, než kolik odpovídá podle příslušného účelu, v praxi – zejména z důvodu omezených finančních zdrojů – příliš často zřejmě nastávat nebude.

Z **daňového hlediska** lze postupovat podle § 6 odst. 9 písm. d) ZDP a za splnění stanovených podmínek tento **příspěvek považovat za příjem osvobozený od daně**. Ovšem z pohledu zdanění se objevily určité **problémy zejména u masáží a rehabilitací**. K úpravě § 6 odst. 9 písm. d) ZDP je vhodné doplnit, že novelou provedenou zákonem č. 170/2017 Sb. byly v tomto ustanovení provedeny některé změny, a to zejména z pohledu osvobození poskytnutých zdravotních benefitů. Z této aktuální úpravy vyplývá, že osvobozena

jsou nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi ve formě pořízení zboží nebo služeb zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru od zdravotnických zařízení, pořízení zdravotnických prostředků na lékařský předpis a použití vzdělávacích nebo rekreačních zařízení. Kromě použití zdravotních zařízení se tak osvobozuje také nákup všech jiných služeb a zboží, které mají zdravotní, léčebný, hygienický či obdobný charakter, tedy např. úhrada rehabilitace nebo nákup léků s dopltkem nebo vitamínových prostředků. Dále se do osvobození zahrnuje i pořízení zdravotnických prostředků, např. dioptrických brýlí nebo zdravotní obuvi, pokud jsou na lékařský předpis, a to bez ohledu na to, zda jsou nakupovány ve zdravotnickém zařízení či nikoliv. Jak vyplývá z důvodové zprávy, je důvodem této úpravy skutečnost, že tyto prostředky jsou často prodávány mimo zdravotnická zařízení, typicky např. brýle v optice. Pokud se však jedná o nákup na lékařský předpis, není důvod k odlišnému zacházení podle toho, kde si zaměstnanec prostředek pořídí. Tolik důvodová zpráva.

Problém ovšem spočívá v tom, že při pořízení zboží nebo služeb zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru je tak **podmínkou pro osvobození skutečnost, že musejí být pořízeny od zdravotnických zařízení**. Jak vyplývá z úpravy zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „zákon o zdravotních službách“), poskytovateli zdravotních služeb se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona. **Poskytovatelé zdravotních služeb jsou vedeni v Národním registru poskytovatelů zdravotních služeb**, který je přístupný na stránkách nrpzs.uzis.cz.

Z toho tedy vyplývá, že pouhé pořízení zdravotnických prostředků nemusí být od zdravotnického zařízení, ovšem pouze za předpokladu, že se jedná o prostředky na lékařský předpis. Ve všech ostatních případech je podmínkou pořízení od zdravotnického zařízení.

Uvedenou problematikou se podrobně zabýval také Koordinační výbor KDP ČR a GFŘ, a to v příspěvku č. 525/20.06.18 Nepeněžní plnění poskytované zaměstnanci ve formě pořízení zboží nebo služeb zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru. V příspěvku bylo dovozeno, že nová definice s účinností od 1. ledna 2018 kromě pořízení zdravotnických prostředků na lékařský předpis omezuje osvobozené plnění pořízené od zdravotnického zařízení pouze na zboží nebo služby „zdravotního, léčebného, hygienického